

[Justitsministeren.]

stillet disse to Ændringsforslag, som jeg synes er særdeles praktiske og formaals-tjenlige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1, § 1, saaledes ændret, § 2, Ændringsforslag Nr. 2, § 3, saaledes ændret, og §§ 4 og 5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Generhvervelse af visse i Medfør af Straffelovstillægget angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed frakendte Rettigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1342; Udvalgets Betænkning findes i læg B.).

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Steincke): Udvalget har holdt to Møder om Lovforslaget. Man drøftede først, hvorvidt det af Socialdemokratiet i Folketinget stillede Ændringsforslag kunde accepteres, men der var ikke Tilslutning fra anden Side end fra Socialdemokraternes, heller ikke til at sondre imellem Sagførere og Læger, saaledes som det blev fremdraget under første Behandling. Da der altsaa ikke var Tilslutning til disse Ændringsforslag, fremsattes der en anden Tanke i Udvalget, en Tanke, som har givet sig Udtryk i det nu af Mindretallet stillede Ændringsforslag, hvorefter den, der ved sit eget Forhold er Skyld i, at han ikke er blevet løsladt paa Prøve, ikke generhverver Rettigheder i Medfør af denne Lov. Dette Ændringsforslag vandt en vis Tilslutning i Udvalget og blev ogsaa modtaget venligt af den højtærede

Justitsminister, der dog stillede som Betingelse, at der kunde opnaas almindelig Enighed i Udvalget. En saadan Enighed kunde imidlertid ikke opnaas, hvorfor jeg gaar ud fra, at jeg nu maa gaa over til at være Ordfører for Mindretallet, der stiller Ændringsforslaget.

Nogen særlig Begrundelse kræver dette Ændringsforslag formentlig ikke, idet det er klart, at det i og for sig set fra et Genoprettesynspunkt ikke er saa afgørende, om vedkommende har faaet 2 eller 2½ Aars Straf, som det er, hvorvidt den Straf, han har faaet, har hjulpet paa ham, saa at han efter almindelig Opfattelse er velegnet til at faa eller bør have visse Rettigheder tilbage. Jeg ser ikke rettere end, at det vil være en Forbedring af Lovforslaget at vedtage dette Ændringsforslag, og jeg skal derfor, om end beklageligvis kun paa et Mindretals Vegne, anbefale dette Ændringsforslag til det høje Tings Velvilje.

Malchau: Det ærede Medlem Hr. Steincke befinder sig jo i denne Sag i en Dobbeltstilling, nemlig den samtidig at være Ordfører for Udvalget og for et Mindretal.

Jeg kan naturligvis helt og fuldt tiltræde de af den ærede Ordfører for Udvalget paa dettes Vegne fremsatte Bemærkninger, hvorimod jeg om det af det ærede Medlem Hr. Steincke paa Socialdemokratiets Vegne stillede Ændringsforslag vil sige, at vel har Det konservative Folkeparti megen Sympati for dette Ændringsforslag, som vi i og for sig gerne havde set fremmet, men da det som nævnt af det ærede Medlem Hr. Steincke ikke har været muligt at opnaa Enighed om Ændringsforslaget, skal jeg paa Det konservative Folkepartis Vegne fraraade, at man stemmer for det, og anbefale, at man vedtager Lovforslaget uændret.

Bækgaard: Som en af dem blandt Udvalgets Flertal, der anbefaler, at man vedtager Lovforslaget uændret, vil jeg paa Venstres Vegne anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker Udvalget for dets hurtige Arbejde. Jeg kan ikke nægte, at der foreligger virkeligt gode Grunde, som taler for det Ændringsforslag, der er stillet, idet det kan være